

[Helge Madsen.]

var et beslægtet emne til behandling, nemlig feriebørnenes udsendelse, kraftigt fremhævede, at det ikke måtte blive sådan, at man opfattede det som en pligt for kommunen også at sørge for børnenes ferie. Mon det så ikke må kunne lykkes engang senere — loven skal vel til revision — at vinde tilslutning til den tanke, at bespisning eller indøvelse af nye spisevaner ikke er en offentlig opgave. Det er vigtigt, siger man, at disse spisevaner indøves. Ja, det er også vigtigt, måske endda vigtigere, at børnene får tilstrækkelig søvn. Man vil vel vige tilbage for at drage konsekvensen her; men principielt er der jo ingen forskel på at sørge for bedre spisevaner og at sørge for, at børnene får den tilstrækkelige søvn.

Jeg vil anbefale at stemme for de af mig stillede ændringsforslag. Jeg vil navnlig fremhæve det urimelige i, at de kommuner, som ikke ønsker skolebespisning indført hos sig selv, gennem udligning skal være med til at betale for de andre. Det er det, mit ændringsforslag nr. 7 drejer sig om: at kommunerne selv skal betale, når de laver denne bespisning. Jeg vil også gerne anbefale at stemme for ændringsforslagene nr. 9 og nr. 11, såfremt de skulle komme til afstemning. Vi mener i modsætning til andre af de ærede ordførere, at det er urimeligt, at de kommuner, som har fortsat skolebespisningen, efter at der var fremsat et regeringsforslag om, at den skulle bortfalde fra 1. april, skal have refusion for den mellemliggende tid. Derfor vil vi stemme for ændringsforslag nr. 11.

Petra Petersen: Må jeg først protestere mod den udemokratiske måde, hvorpå rigsdagens øvrige partier ved denne som ved tidligere lejligheder har behandlet mit parti. Når vi ikke deltager i udvalgsbehandlingen, må vi dog i det mindste have ret til at få en rimelig tid til at gennemgå betænkningen. Det har vi ikke fået i dette tilfælde, som vi så ofte før ikke har fået det. Lige så urimeligt finder jeg det, at mit parti ikke får oplysning om, hvad de henvendelser indeholder, som udvalget har modtaget. Jeg henstiller derfor til udvalgets ordfører her at oplyse om, hvad sundhedsstyrelsen og skolelægerne har udtalt om skolebespisningens betydning for børnenes sundhed.

Det, der unægtelig har forbavset mig mest, er den mindretalsbetænkning, der foreligger fra det radikale venstre. Ved første behandling udtalte det radikale venstres ordfører, det ærede medlem fru Kir-

sten Gloerfelt-Tarp, at de radikale var villige til at se på lovforslaget i udvalg, men udgangspunktet måtte være, at man, når man skar de sociale udgifter ned, ikke lod det gå ud over børnene. Det ærede medlem udtalte ligeledes, at det var uforvarligt at standse bespisningen netop på det tidspunkt, hvor de store børn ganske særlig trænger til den. Jeg støttede ved første behandling disse udtalelser, som jeg fandt rigtige og rimelige, men det radikale venstres ændringsforslag er jo en nedskæring ikke af regeringsforslaget, men af loven, som den så ud indtil 1. april 1951. Det forbavser mig ganske særligt, eftersom jeg ved, at det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp gennem sit arbejde i Dansk Kvindesamfund gennem mange år er gået ind for den skolebespisning, vi endelig havde fået.

Der er også noget andet, der forbavser mig. Jeg gav ved første behandling udtryk for, hvad rigtigt er, at den sociale nedskæring, vi her får, er en logisk følge af den oprustning, vort land deltager i, og da det radikale parti ikke vil støtte oprustningen, forbavser det mig, at de på den baggrund kan gå med til fortsat at nedskære de sociale udgifter. De forringelser, som dette lovforslag er udtryk for, er jo i høj grad præget af den oprustning, vi deltager i, og de går i høj grad ud over hjemmene og vore børns sundhed. Ethvert ansvarligt medlem her i denne sal må vide, at børnenes sundhed er det vigtigste for vort land, at børnenes sundhed betyder uendeligt meget.

Jeg vil gå let hen over, hvad det ærede medlem, der talte på retsforbundets vegne, udtalte, idet det jo er det ærede medlems mening, at man overhovedet ikke skal støtte, hvad der forstås ved sociale ydelser. Det har det ærede medlem jo gang på gang givet udtryk for.

Jeg kan tilsige mit partis støtte til det socialdemokratiske ændringsforslag.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensén): Jeg vil først takke ordførerne for venstre og det konservative folkeparti for den tilslutning, de har givet forslaget, og jeg vil dernæst føje nogle bemærkninger til det, der har været fremført af de øvrige ordførere.

Til det ærede medlem fru Edel Saunte vil jeg sige, at det synspunkt, som er kommet frem i hendes bemærkninger, er jeg fortsat ganske enig i. Jeg vil understrege, at denne sag har to sider; den har en økonomisk side, men den har også en rent principiel side. Det, der har været baggrunden for den prin-